

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421010146
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1421010146.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Jána Goliana, PhD., v trestnej veci obžalovaného N. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaniach okresnej prokurátorky a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo 16.08.2021, sp. zn. OT/54/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2021 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV a obžalovaného N. B., nar. XX.XX.XXXX v N., E., z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 16.08.2021 sp. zn. OT/54/2021 bol obžalovaný N. B. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný N. B. v čase o 16:58 hod. dňa 07. júna 2021 v predajni Z. v Nákupnom centre T. V. G., na G. ceste XC, Bratislava, pod vplyvom alkoholu odcudzil z predajnej plochy jeden kus Nicolaus vodky man 38 % 0,71 v hodnote 7,99 Euro a jeden kus Jägermeister 35% 0,71 v hodnote 17,99 Euro, a to tak, že obvinený vošiel s uvedeným tovarom do skúšobnej kabínky, kde si tento tovar vložil do ruksaku a následne prešiel k pokladničnej zóne, k samoobslužným pokladniam, kde zaplatil len za iný tovar a z predajne odišiel bez zaplatenia za uvedené alkoholické nápoje, čím spôsobil poškodenú spoločnosť Z. F. SR, a.s., so N. na F. 2, V., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 25,98 Euro

a konal tak napriek tomu, že policajtom Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnávka mu bola dňa 23. augusta 2020 uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 30,-- Euro za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil drobnou krádežou, pričom bol vydaný blok na pokutu nezaplatenú namieste, číslo bloku 11101768

a konal tak navyše aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp.zn. 1T/87/2018 zo dňa 17. júna 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. júna 2019, bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to bol prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej lehote, podali písomnými podaniami odvolanie jednak okresná prokurátorka, osobne doručeným prvostupňovému súdu 20.08.2021, ako aj obžalovaný podaním na pošte 30.08.2021.

Prokurátorka podala odvolanie len proti výroku o treste, s ktorým sa nestotožnila, nakoľko ho považuje za neprimerane mierny, uložený v rozpore so zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Tr. zák., vrátane účelu trestu definovaného v § 34 ods. 1 Tr. zák. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia pre ukladanie trestu uviedla, že zastáva názor, že okresný súd pri rozhodovaní o výmere trestu nesprávne vyhodnotil osobu obžalovaného, čo malo za následok, že mu uložil trest odňatia slobody neprimerane mierny. Poukázala na to, že obžalovaný má v registri trestov už 11 záznamov, preukazujúcich, že dlhodobo pácha trestnú činnosť a teda je opodstatnené ho označiť za chronického páchatel'a trestnej činnosti. Prevažne ide o záznamy súvisiace s odsúdeniami za trestné činy krádeže, čo robí obžalovaného špeciálnym recidivistom. V žalovanej veci mu bol uložený napadnutý výrok o treste opätovne za trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. Pri vyhodnocovaní možnosti nápravy páchatel'a, od ktorej sa odvíja záver, či pri ukladaní trestu má prevládať represívna zložka trestu, ktorá sa pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody prejavuje dlhšou izoláciou páchatel'a od spoločnosti, alebo má byť zvýraznená výchovná zložka trestu, ktorej prejavom je ukladanie miernejšieho trestu, je nutné brať do úvahy aj doteraz ukladané tresty a ich vplyv na prevýchovu páchatel'a. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaného, tomuto boli pri posledných odsúdeniach ukladané vždy nepodmienečné tresty odňatia slobody v dlhšej výmere, ako výrokom o treste napadnutého rozsudku, pričom nešlo o odsúdenia za závažnejšie trestné činy. To platí aj v tom prípade, ak berie do úvahy pri zbíhajúcich sa trestných činoch neskôr postihnutých súhrnným trestom, len prvotné odsúdenie za prvý zo zbíhajúcich sa trestných činov. Tieto predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k prevýchove obžalovaného, nakoľko obžalovaný po ich výkone opätovne zrecidivoval. Za tohto stavu nemožno reálne očakávať naplnenie ochrannej funkcie trestu uložením miernejšieho trestu odňatia slobody obžalovanému, ako pri predchádzajúcich odsúdeniach za nie závažnejšiu trestnú činnosť. Vzhľadom na uloženie prísnejších trestov odňatia slobody za nie závažnejšiu trestnú činnosť, ktoré nevedli k prevýchove obžalovaného, nemožno odôvodniť uloženie trestu odňatia slobody v trvaní osem mesiacov ani závažnosťou v tejto veci prejednávaného skutku. Vzhľadom na osobu obžalovaného N. B., okolnosť, že je špeciálnym recidivistom sústavne páchajúcim trestnú činnosť, ku ktorého prevýchove nevedli ani predchádzajúce postupne sa zvyšujúce výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody, dospela k opodstatnenému záveru, že v záujme ochrany spoločnosti musí byť pri ukladaní trestu obžalovanému zvýraznená represívna zložka trestu, nakoľko je potrebné obžalovaného po dlhší čas izolovať od spoločnosti a tak mu zabrániť v ďalšom páchaní trestnej činnosti.

Poukázala tiež na okolnosť, že obžalovaný pritom predchádzajúci trest odňatia slobody vykonal 12.04.2020, teda nie v príliš dlhom časovom odstupe pred spáchaním žalovaného trestného činu. Ak obžalovaný len dobu mierne presahujúcu jeden rok od výkonu posledného trestu odňatia slobody nespáchal trestný čin, nemožno hovoriť o jeho prevýchove. Ani okolnosť, že obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného skutku zamestnaný, nepovažuje za okolnosť odôvodňujúcu také zmierenie výmery trestu odňatia slobody v porovnaní s poslednými odsúdeniami, ako to urobil okresný súd v napadnutom výroku o treste. Od okresným súdom uloženého trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia, s poukazom na všetky vyššie popísané skutočnosti, podľa odvolateľky nemožno očakávať zabezpečenie dostatočnej ochrany spoločnosti pred osobou obžalovaného.

Navrhla preto, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný, prostredníctvom obhajcu podané odvolanie, smerujúce len proti výroku o treste, odôvodnil v prvom rade s poukazom na skutočnosť, že konanie, pre ktoré bol odsúdený, nebolo plánované, ani premyslené, jednalo sa o jednorazové momentálne zlyhanie. Za svoj čin, ktorý úprimne ľutuje, je pripravený niesť následky, ale s uloženým trestom nesúhlasí, považuje ho za neprimerane prísny. Uviedol, že skutok spáchal pod vplyvom alkoholu, ktorý užíval z dôvodu, že na jeho psychiku negatívne vplývala skutočnosť, že v priebehu roka mu zomreli otec a sestra. Poukázal na skutočnosť, že k spáchaniu skutku sa v celom rozsahu priznal, svoje konanie úprimne oľutoval a pri objasňovaní trestnej činnosti od začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní. Na hlavnom pojednávaní dňa 16.08.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda priznal spáchanie skutku

uvedeného v obžalobe a súd jeho vyhlásenie o vine prijal. Mnohokrát oľutoval svoj skutok a snaží sa s tým vyrovnáť, dostatočne sa poučil a sľúbil, že sa vyvaruje toho, aby sa v budúcnosti dopustil trestného činu.

S poukazom na § 34 ods. 4 Tr. zák. a v rozsudku priznanú mu priťažujúcu okolnosť, že v minulosti bol odsúdený, súd zároveň uviedol, že tak, ako to vyplynulo z listinného dôkazu, išlo z jeho strany o snahu zaradiť sa do spoločnosti, keď počas výkonu trestu odňatia slobody pracoval a potom, čo predmetný trest vykonal, riadne sa zamestnal. Súd zároveň konštatoval, že z jeho strany začala resocializácia v smere, že predmetné uložené tresty, resp. posledný výkon trestu, ktorý vykonal, mal na jeho osobu už prevýchovný vplyv.

Uviedol, že si plne uvedomuje protiprávnosť svojho konania a je pripravený niesť za to zodpovednosť, len sa nazdáva, že vzhľadom na všetky uvedené okolnosti súd mu uložil neprimerane prísny trest, preto len poprosil o uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby, resp. zníženej s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože je presvedčený, že aj takto mimoriadne znížený trest, ktorý mu bude uložený, splní svoj účel.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodne tak, že mu uloží trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

V súlade s § 314 Tr. por. boli odvolania prokurátorky a obžalovaného zaslané na prípadné vyjadrenie procesným stranám, čo však ku dňu konania odvolacieho súdu ani jedna z procesných strán nevyužila.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo 23.11.2021, za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného N. B. podľa § 293 ods. 5 Tr. por. a podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. por. aj v neprítomnosti poškodenej spoločnosti Z. F. SR, a.s., V., v konečnom návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na písomné odôvodnenie odvolania z 20.08.2021 a navrhla rozhodnúť v zmysle navrhovaného petitu s tým, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolania prokurátorky a obžalovaného N. B. nie sú dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval v súlade so základnými zásadami trestného konania, vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, tieto aj správne následne vyhodnotil, pričom sa riadil vyššie uvedenými ustanoveniami a zásadami trestného konania.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe, ktorá na obžalovaného N. B. bola podaná. Dôkazy pritom vyhodnotil jednotlivo, ako aj v celom ich súhrne, logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v intenciách ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a napokon tiež, akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustanovení Trestného zákona v otázke viny obžalovaného N. B., ako odvolateľa. Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvedené právne posúdenia v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Aj senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný N. B., spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal uvedený čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prečinu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1/, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá priebehu konania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanej trestnej veci obžalovaný N. B. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. urobil na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný N. B. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 16.08.2021 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným N. B. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe. Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonával dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný a ani prokurátorka neboli oprávnení na podanie odvolania, čo ani neurobili.

Súd prvého stupňa správne postupoval i v časti ustálenia právnej kvalifikácie protiprávneho konania obžalovaného, keď ho kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, ako aj za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, dopustil sa vyššie uvedeného prečinu krádeže po subjektívnej, aj objektívnej stránke.

Napokon obidvomi podanými odvolaniami bol napadnutý len výrok o treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bol uložený v súlade so zákonom a ani nie je neprimeraným.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Prvostupňový súd správne postupoval pri ukladaní druhu trestu z hľadiska jeho výmery, keď správne vychádzal zo všetkých hľadísk pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery na základe § 34 ods. 4 Tr. zák., vychádzal aj z účelu trestu, podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a správne zistil, že je treba ukladať trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 <javascript: %20fZzSRInternal('30279',%20'6412746',%20'6412746',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a prítiažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri predmetnom prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu odňatia slobody 6 mesiacov až na 3 roky. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pri posudzovaní uloženého trestu obžalovanému okresný súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa ku skutku priznal a tento ľutoval, na strane druhej priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. teda, že už bol súdne trestaný.

Keďže u obžalovaného boli správne zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v pomere 1:1, trest v súlade so zákonom ukladal v základnej, teda neupravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. Odvolací súd v súlade s odôvodnením súdu prvého stupňa uvádza, že obžalovaný bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný od roku 1994, pričom na prvé štyri sa hľadá na obžalovaného, ako by nebol odsúdený, ostatné má za prečiny majetkovej trestnej činnosti, za ktoré bol právoplatne odsúdený, prevažne na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré aj vykonal. V osobe obžalovaného ide teda o špeciálneho recidivistu.

Pokiaľ teda prokurátorka dôvodila, s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v tomto smere odvolací súd sa stotožňuje s prvostupňovým, pri úvahách, prečo obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody s konštatovaním, že naposledy obžalovaný vykonal trest 22.06.2020 (9. záznam v odpise registra trestov), pričom teraz stíhaný skutok bol dokonaný dňa 07.06.2021. Stotožňuje sa aj s konštatovaním prvostupňového súdu, že po výkone trestu sa obžalovaný zamestnal a býva aj v ubytovni, kde si náklady za ubytovanie riadne uhradil. Preto práve z pohľadu výšky spôsobenej škody (25,98 Eur), ako aj skutočnosti, že odcudzený tovar bol aj v celom rozsahu vrátený poškodenej spoločnosti a aj jeho ostatné odsúdenie (11. záznam z odpisu registra trestov) je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty predmetného prečinu, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 8 mesiacov, nepovažuje za neprimeraný. Z rovnakých dôvodov nepovažoval ani odvolanie obžalovaného za dôvodné, nakoľko uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, resp. na použitie zmierňovacích ustanovení na mimoriadne zníženie trestu, obžalovaný nespĺňal zákonné predpoklady na taký postup.

Odvolací súd pritom pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Preto okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 8 mesiacov si splní svoj výchovný účel, ako i účel trestu uvedený v § 34 ods.1 Tr. zák. a zabezpečí spravodlivé a zákonné potrestanie osoby obžalovaného N. B. bez toho, aby mal čo najmenší vplyv na jej rodinu a blízke osoby a zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Záverom je treba poukázať taktiež na to, že pri prihliadnutí na druh a výmeru trestov pri predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného, možno vyvodiť jednoznačný záver, že spôsob jeho

doterajšieho života a jeho osoba neumožňuje dôvodne sa domnievať, že uloženie prípadného iného druhu trestu by postačovalo na zabezpečenie ochrany spoločnosti a najmä jeho nápravy. Prvostupňovým súdom uložený trest aj podľa senátu krajského súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda je úmerný k spáchanému prečinu.

Nakoľko nepochybil okresný súd ani pri zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a odvolací súd nezistil ani žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolania prokurátorky a obžalovaného N. Hovanyecza, ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.